

a. अपां पेरुरसि । b. आपो देवीः स्वदत्तु स्वात्तं चित्सदेवहविः ।

c. सं ते प्राणो वातेन गहताऽ समङ्गानि यज्ञत्रैः सं यज्ञपतिराशिषा ॥ १० ॥

का° [६.३.३१.] अपां पेरुरित्यास्यऽ उपगृह्णातीति । पशोर्मुखे प्रोक्षणीर्धारये-
दिति सूत्रार्थः ॥ पशुदैवतम् हे पशो त्वमपां जलानां पेरुः पानशीलोऽसि पिव-
तीति पेरुः औणादिक एरुप्रत्ययः उदकपानशीलो भवसि तत इदं पिबेत्यर्थः ॥
का° [६.३.३२.] आपो देवोरित्यधस्तादुपोक्षतीति । पशोरधोभागे हृदि प्रोक्षेदि-
ति सूत्रार्थः ॥ हे पशो आपो देवीः अत्रूपा देव्यः स्वदत्तु त्वामास्वादयन्तु भक्षयन्तु
यद्वा आपो देव्यः स्वदत्तु पशुं भक्षयन्तु । को गुण इति चेत् स्वात्तं चित् चिदि-
त्यव्ययं हेर्ये हि यतो देवहविः देवानां हविः पशुलक्षणं स्वात्तमास्वादितं
सत् शोभनं देवयोग्यं भूयादिति शेषः । अद्यस्वेत्यादिमन्त्रत्रयेणोपरिष्ठान्मुखेऽधो-
भागे पशोः प्रोक्षणेन सर्वं मेध्यं करोतीति तित्तिरिणा प्रतिपादितम् तदाह उप-
रिष्ठात्प्रोक्षत्युपरिष्ठादेवैनं मेध्यं करोति पाययत्यन्तरत एवैनं मेध्यं करोत्यधस्ता-
दुपोक्षति सर्वमेवैनं मेध्यं करोतीति ॥ का° [६.४.२.] उत्तरमाधारमाधार्य पशुं
पूर्वऽ समनक्ति ललाटाऽस्योष्णिषु सं तऽइति प्रतिमन्त्रमिति । उत्तराधारहोमा-
नन्तरं ध्रुवासमञ्जनाद्वर्गिव भाले अंसयोः श्रोणयोश्च जुह्वैव पशुं समनक्ति सं त
ऽइति त्रिभिः प्रतिमन्त्रमिति सूत्रार्थः ॥ पशुदैवतयज्ञं ॥ ललाटाञ्जनमन्त्रः हे
पशो ते तव प्राणो वाक्चेन वातेन संगहताम् । अथांसयोर्मन्त्रावृत्तिः अङ्गानि
अंसादीनि यज्ञत्रैः यागैः सं गहताम् इज्यन्तऽइति यज्ञत्राः । अथ श्रोणयोः यज्ञप-
तिर्यज्ञमान आशिषा यज्ञफलेन संगहताम् ॥ १० ॥

a. धृतेनाक्तौ पशूऽस्त्रायिथाम् । b. रेवति यज्ञमाने प्रियं धा आविश ।

उरोरुत्तरिक्षात्सज्जूदेवेन वातेनास्य हविषस्मना यज्ञ समस्य तन्वा भव ।

c. वर्षो वर्षयिसि यज्ञे यज्ञपतिं धाः । d. स्वाहा देवेभ्यः । e. देवे-

भ्यः स्वाहा ॥ ११ ॥

का° [६.४.१२.] स्वरुमादायाक्कोभौ जुह्वये ताभ्यां पशोर्ललाटमुपस्पृशति धृते-
नाक्ताविति । विशसित्रा दत्तं शासं गृहीत्वा स्वयमेव यूपात्स्वरुमादाय तावसि-